

[Arbejdsministeren]

placere deltagere i beskæftigelse i den private sektor umiddelbart efter kursets afslutning.

Disse resultater understreger betydningen af en koordineret indsats med henblik på at skaffe de langtidsledige beskæftigelse i et samarbejde mellem specialarbejderskolerne og arbejdsformidlingen.

Et sådant samarbejde er blevet opbygget i løbet af 1978 og vil indebære, at resultaterne af kurserne i 1979 må forventes at blive betydelig bedre, hvilket allerede synes at kunne dokumenteres ved en række af de kurser, der hidtil er blevet gennemført i 1979.

Som et led i dette samarbejde er der specielt for så vidt angår de særlig tilrettelagte kurser for langtidsledige, der er omfattet af jobtilbudsordningen, i efteråret 1978 iværksat en undersøgelse af arbejdsformidlingskontorer og arbejdsløhedskasser for herigennem at kunne opgøre behovet for kurser for de pågældende langtidsledige, men arbejdsformidlingens gennemførelse af registreringen af langtidsledige, de personlige samtaler og indsamlingen af jobtilbud fra kommuner, amter og private arbejdsgivere blev afsluttet på et så sent tidspunkt, at det ikke var praktisk muligt at etablere relevante kurser inden udgangen af 1978.

Det forventes imidlertid, at der i 1979 vil være tilstrækkeligt grundlag for iværksættelse af i alt 16 kurser for de langtidsledige, der er omfattet af jobtilbudsordningen.

Man kan endelig oplyse, at direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne i januar 1978 gennemførte en evalueringsundersøgelse, som har vist, at kurserne over hele landet er blevet overvejende positivt modtaget af deltagerne. Efter oplysning fra specialarbejderskolen for Vest- og Sydsjælland gælder dette også for kurserne i Slagelse og Næstved.

Til *justitsministeren* (9/3 79) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Er ministeren enig i det afslag, som socialcentret i Århus amt har givet en familie på adoptionsansøgning med den begrundelse, at de var for autoritetstro og for tilfredse med samfundet?«

(Spm. nr. 693).

Begrundelse.

I Jyllands-Posten for den 3. marts 1979 er ovennævnte afgørelse omtalt. For det første finder spørgeren det urimeligt, at der skal gå 8 år inden en afgørelse.

For det andet finder spørgeren, at begrundelsen for afslaget er uanstændig: ansøgerne skulle være for kritikløse over for samfundet og for autoritetstro samt ikke være dynamiske nok.

For det tredje finder spørgeren opførslen hos en børnepsykiatrisk overlæge, som ansøgerne var til samtale hos, for meget provokerende og mærkværdig og finder det ikke rimeligt, at det skulle være nødvendigt at tale med ansøgerne i et for dem uvant sprog. Den beskrevne optrædeform skulle man ikke forvente at finde hos en psykolog.

Den aktuelle sag fra Århus socialcenter er efter spørgerens mening helt uhyrlig og giver ikke anledning til, at borgerne kan føle trykthed ved myndighedsafgørelser.

Besvarelse (15/3 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Efter § 4 a i adoptionsloven, således som ændret ved lov nr. 137 af 24. marts 1976, må adoption af en person under 18 år – bortset fra særlige tilfælde – kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant.

Efter lovens § 25 a træffes afgørelsen af, hvorvidt godkendelse efter § 4 a kan meddeles, af særlige ved de amtskommunale socialcentre oprettede samråd efter stedfunden undersøgelse.

Et samråds afgørelse kan påklages til det centrale adoptionsnævn, der har den endelige afgørelse af, om ansøgere skal godkendes, jfr. lovens § 25 b.

Som nævnt i spørgsmålet drejer sagen sig om et ægtepar, der af adoptionsrådet for Århus amtskommune har fået afslag på en ansøgning om at blive godkendt som adoptanter.

Samrådets afgørelse er blevet påklaget til adoptionsnævnet, der endnu ikke har behandlet sagen.

Som anført vil nævnets afgørelse være endelig og kan således ikke påklages til justitsministeriet. Jeg kan derfor ikke gå ind i drøftelse af den konkrete sag.

Til *finansministeren* (9/3 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):